

Man gik derpaa til:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af Danmarks Optagelse som Medlem af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation.

(Forslaget til Rigsdagsbeslutning findes i Tillæg A. Sp. 3877).

Sagen sattes til Forhandling.

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): Jeg har den Ære for det høje Ting at forelægge *Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af Danmarks Optagelse som Medlem af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation* eller FAO, saaledes som Organisationen i Almindelighed benævnes ved en Forkortelse af dens engelske Navn.

Organisationens Tilblivelse kan føres tilbage til den Levnedsmiddel- og Landbrugskonference, som efter Indbydelse af Præsident Roosevelt afholdtes i Hot Springs, Virginia, i Maj—Juni 1943 med det Formaal at drøfte de Midler, hvorved Levnedsmiddelproduktionen og derigennem Levestandarden Verden over kunde forhøjes til Gavn for alle Landes Befolkninger. Konferencen var den første af en Række økonomiske Konferencer, der paa amerikansk Initiativ er blevet afholdt i Krigsaarene i De forenede Stater for at planlægge en international Efterkrigspolitik. Paa Konferencen vedtoges Resolutioner, der udtalte sig fordømmende over enhver Form for restriktiv Landbrugspolitik og gik ind for Oprettelse af en permanent international Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation.

Konferencen i Hot Springs sluttede med Nedsættelse af en midlertidig Kommission, der havde til Opgave at udarbejde et Udkast til Statutter for Organisationen. Naar mindst 20 af de paa Konferencen i Hot Springs repræsenterede Stater havde godkendt Statutterne, skulde der indkaldes til en konstituerende Konference. Indtil 30. Juni 1945 forelaa Godkendelse fra 22 Regeringer, og der indkaldtes derefter til den første FAO-Konference, der aabnedes den 16. Oktober i Quebec, Kanada, og paa hvilken Organisationens Oprettelse vedtoges enstemmigt.

Som det vil fremgaa af det omdelte Forslag til Rigsdagsbeslutning, har FAO i Henhold til Indledningen til Statutterne til Formaal at forbedre Ernæringsstilstanden og Levestandarden hos Medlemsstaternes Be-

folkninger, at tilsikre Indførelsen af bedre Metoder med Hensyn til Fremstilling og Fordeling af alle Slags Næringsmidler og at forbedre Landbefolkningernes Kaar for gennem saadanne Bestræbelser at bidrage til Fremme af Verdensøkonomien.

Kort udtrykt er det altsaa FAO's Opgave at arbejde for, at Befolkningerne faar tilstrækkelig og hensigtsmæssig Ernæring og dermed højere Levefod. FAO er i Virkeligheden at betragte som et Led i et stort anlagt Verdensprogram, hvis egentlige Formaal er at skabe social Tryghed Verden over. Den grundlæggende Idé er den, at Fred mellem Folkene og social Ro og Orden inden for de enkelte Lande kun kan oprettholdes, saafremt Menneskeheden befries for Sult og Savn. Forudsætningen herfor er imidlertid, at Befolkningernes Ernæringsstilstand forbedres ved en Forøgelse af Produktion og Forbrug af Fødemidler. Ethvert Fremskridt i den Retning vil betyde en gradvis Afvikling af den Fattigdom, der præger store Dele af Verden, og den forøgede Levefod vil faa Betydning for Udviklingen af Verdensøkonomien. Store Dele af Verdens Befolkning lider under utilstrækkelig og uhensigtsmæssig Ernæring. Man regner med, at mere end Halvdelen af Asiens Folk er underernærede. Men heller ikke i de økonomisk velstillede Lande er Ernæringsforholdene tilfredsstillende. En før Krigen anstillet Undersøgelse udviste saaledes, at mindst 20 pCt. af Vesteuropas Befolkninger ikke faar det tilstrækkelige Antal Kalorier.

At der er en nøje Sammenhæng mellem utilstrækkelig og uhensigtsmæssig Ernæring og den i mange Lande herskende lave Gennemsnitslevealder og høje Børnedødelighedsprocent, vil være en kendt Sag. Jeg skal ikke her komme ind paa nærmere Detailler, men skal blot eksempelvis anføre, at Gennemsnitslevealderen i 1931 var 26 Aar i Indien, men 66 Aar i Holland og paa New Zealand, og at Børnedødeligheden i det første Leveaar udgjorde 170 Promille i Indien, 189 i Rumænien og 225 i Chile mod kun 32 Promille paa New Zealand.

I vore Dage, hvor den rivende tekniske Udvikling skulde muliggøre tilstrækkelig Produktion af Fødemidler til at skabe en menneskelig Tilværelse for alle Befolkninger, kan saadanne Forhold ikke tolereres, og det bliver nu FAO's Opgave at bistaa Nationerne med at afhjælpe disse uheldige Tilstande.

Kampen mod Sult og uhensigtsmæssig Ernæring bliver, som anført, FAO's første og vigtigste Opgave. Hvorledes skal FAO nu løse denne Opgave?

Jeg kan herom henvisse til Artikel I i